

Ασυνέχεια ως Χρονικό #0: prologue

Διάλεξη/παράσταση και προβολή + βίντεο-εγκατάσταση

των Μαρία Λάλου & Skafta Aymo Boot

Circuits and Currents

Οδός Νοταρά 13 & Τοσίτσα, Αθήνα

Παρασκευή 12 Δεκεμβρίου 2025

20:00 -21:30

βίντεο-εγκατάσταση

12/12/25 21:30-22:30 & 13/12/25 15:00-22:00

Η έννοια της ασυνέχειας, εξ'ορισμού δέχεται την στιγμή της παύσης ως μέρος του όλου.

Έχοντας το χαρακτήρα ενός ερειπίου για κάποιο ξεχασμένο σκοπό, το ανολοκλήρωτο κτήριο παραπέμπει ταυτόχρονα στο παρελθόν και στο μέλλον λες και, παγωμένο στον χρόνο, διατήρησε έκτοτε τον όγκο που απέκτησε στο στάδιο του σκυροδέματος. Το αρχιτεκτονικό αρχέτυπο του ανολοκλήρωτου τσιμεντένιου κτηρίου απαντάται συνεχώς στο αθηναϊκό τοπίο...και μιλώντας για χρονικό στην περιοχή της Αθήνας, είναι αδύνατο να μην τα δεις.

Τα ανολοκλήρωτα κτήρια αποτελούν δυναμικό φαινόμενο. Αυτές οι κατασκευές, εγκαταλελειμμένες σε μια φαινομενικά άενη παύση εν μέσω μιας κτηριακής διαδικασίας που έχει διακοπεί, συνδέονται στενά με την ιστορία της ανοικοδόμησης της σύγχρονης Αθήνας. Το θέμα της έκθεσης "Ασυνέχεια ως Χρονικό" υπογραμμίζει την παύση ως ένα έγκυρο στοιχείο σε αυτό που αλλιώς φαίνεται ως σταθερή εξέλιξη. Ως μια λοξή στον παραγωγικό τομέα, και ταυτόχρονα ως φορέας μνήμης και ιστορίας.

Το έργο αυτό ξεκίνησε ως μια απλή καταγραφή των ημιτελών κτηρίων στο αστικό τοπίο. Ωστόσο, γρήγορα εξελίχθηκε σε διεξοδική αποκάλυψη του φαινομένου, σε μια προσπάθεια τόσο να κατανοήσουμε, όσο και να μην υπονομεύσουμε, τα συγκαλυμμένα προφίλ τους, επιτρέποντας την ανάδειξη στρατηγικών, συστημάτων και κοινωνικών συμβάσεων όπως εφαρμόστηκαν καθ' όλη τη διάρκεια της νεωτερικότητας στην πόλη της Αθήνας και τους κατοίκους της. Η μεθοδολογία μας μπορεί να θεωρηθεί ένα είδος σύγχρονης αρχαιολογίας. Η συλλογή, η καταγραφή και η ανάλυση ιστορικών στοιχείων ενείχε αναρίθμητες μέρες έρευνας στα αρχεία της Πολεοδομίας, ατελείωτα χιλιόμετρα περπάτημα στους δρόμους και αμέτρητες ώρες συνεντεύξεων με τα εμπλεκόμενα μέρη· η σύνθεση των επιμέρους συνιστά ένα χρονικό των σιωπηλών, μα και σημαντικών στιγμών μιας νεωτερικότητας σε παύση.

Η έκθεση "Ασυνέχεια ως Χρονικό" έχει ως κεντρικό πρωταγωνιστή τους τσιμεντένιους σκελετούς της Αθηναϊκής Μητροπόλης, ή αλλιώς το εικαστικό /ερευνητικό έργο [UN]FINISHED των Λάλου & Aymo-Boot. Το συνολικό έργο αποτελεί μια εκτενή καταγραφή μεταξύ γραφειοκρατείας, αρχών, θεωριών, ανάπτυξης ερευνητικών μεθόδων, συστημάτων καταγραφής, κοινωνικών προτύπων και συντριπτικών διαλόγων, με τελευταίο έργο το βιβλίο [UN]FINISHED - Ατλας των Ημιτελών Κτηρίων της Αθήνας - Μία Ιστορία Κρυμμένων Αντιμνημείων (2023, Jap Sam Books).

Η έκθεση προτείνει μια αναστοχαστική ανάγνωση της παύσης, που εξάγεται από τις πραγματικότητες της καθημερινής ζωής στην Αθήνα, με μοναδικό υλικό το αρχείο της δεκαετούς έρευνας για τους ημιτελείς σκελετούς στις επτά περιοχές της Αθήνας, και με το βιβλίο ως καθοδηγητική δομή. Η **"Ασυνέχεια ως Χρονικό"** προσεγγίζει την κατάσταση του ημιτελούς από μια πληθώρα προοπτικών, επεξεργασμένη μέσα από τρία κεφάλαια και έναν πρόλογο σε τρεις τοποθεσίες στο κέντρο της Αθήνας από τον Δεκέμβριο του 2025 έως τον Μάρτιο του 2026:

- Σύγχρονη Αρχαιολογία, Δεκ. - Ιαν., Circuits and Currents
- Κρυφές Ιστορίες, Ιαν.- Φεβ., σε επιλεγμένο κτήριο του [UN]FINISHED
- Άλφα-Δέλτα: Undisclosed Case Study, Φεβ. - Μάρτιος, cross section archive

Σας περιμένουμε στην **Prologue της "Ασυνέχειας ως Χρονικό"**, ξεκινώντας με μια παραστατική διάλεξη από την Λαλού και τον Αymo-Boot, με την προβολή του βίντεο "Κληροδότημα Μπαρμπαρέσου ή Το Καταραμένο", και την βίντεο-εγκατάσταση "Κλείνοντας το Αρχείο", εισαγωγή και συζήτηση με την Θάλεια Ραυτοπούλου.

Τοποθεσία: Circuits and Currents, Οδός Νοταρά 13 & Τοσίτσα.

Διάλεξη/παράσταση και προβολή: Παρασκευή 12 Δεκεμβρίου 20:00 -21:30.

Βίντεο-εγκατάσταση: Παρασκευή 12 Δεκεμβρίου 21:30 -22:30 & Σάββατο 13 Δεκεμβρίου 15 -22.

βιογραφίες:

Η **Μαρία Λάλου** είναι Ελληνίδα εννοιολογική εικαστικός-γλύπτρια και πειραματική σκηνοθέτιδα. Τα έργα της βασίζονται στη διαρκώς εξελισσόμενη έρευνα στο ρόλο των θεσμών και των εργαλείων τους, αντιστοίχως και στον θεσμό της Τέχνης σε διάλογο με τον ρόλο της εικαστικού και τον "πολιτικό ρόλο" του θεατή. Από τη μικρή κλίμακα του αντικειμένου-χώρου, μεταβαίνει στην κλίμακα των γλυπτικών εγκαταστάσεων, των πολλαπλών χώρων και των επεμβάσεων στον αστικό χώρο, μέσω της παραγωγής φιλμ, performance, σκηνοθετημένων αλγορίθμων, διαγραμματικών σχεδίων και κειμένων. Η Λάλου κατέχει μια σειρά από επιχορηγήσεις και βραβεία, συμπεριλαμβανομένης μιας επιχορήγησης Fulbright. Τα έργα τέχνης της βρίσκονται στα όρια των κοινωνικών πειραμάτων και της εξάσκησης της ρητορικής. Η έρευνά της επικεντρώνεται στο ρόλο της κάμερας, τη σημασία της στα κοινά, την προσωποποίηση της στο ιδιωτικό, την οικειοποίηση της στην επιτήρηση της καθημερινής δικτυωμένης πραγματικότητας και τη δυνατότητά της ως όπλο αλήθειας στην καταγραφή της ιστορίας. Παρουσιάζει το έργο της διεθνώς μέσω εκθέσεων, προβολών, εκδόσεων και διαλέξεων και έχει εκδώσει δύο μονογραφίες: the camera (2019, Dolce Publications, Athens) και [θέατρο] (2015 Onomatopee, Eindhoven). Είναι μέλος του ερευνητικού κέντρου CREAM και υποψήφια Διδακτορικού Τίτλου Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο του Westminster στο Λονδίνο. <http://reaction-lalou.com>

Ο **Skafto Aymo-Boot** είναι Δανός αρχιτέκτονας. Το 2009 ίδρυσε το NEZU AYMO architects, και από το 2019 είναι συντάκτης στην OP - Open Platform. Μέσω της έρευνας και της αντισυμβατικής σκέψης, αναπτύσσει νέες ιδέες με τη μορφή κτηρίων, αστικών σχεδίων, εσωτερικών χώρων και χωρικών εννοιών. Η πρακτική διαδικασία της φόρμας και της αρχιτεκτονικής υλοποίησης και η παραγωγή εννοιολογικής έρευνας έχουν το ίδιο βάρος στην πρακτική του. Έχει πραγματοποιήσει αρχιτεκτονικά έργα ποικίλου εύρους εφαρμογών στην Ολλανδία, τη Δανία και την Ελλάδα και το έργο του έχει κερδίσει πολλά πρώτα βραβεία και χορηγίες. Η έρευνά του έχει ως κεντρικό άξονα τη δημιουργία μεθόδων και εργαλείων προς την ανάγνωση της πόλης και των χωρικών της συνθηκών, δημιουργώντας νέες κατανοήσεις για τους χώρους που μας περιβάλλουν. Σημαντικό μέρος της πρακτικής του είναι η συνεργασία με καλλιτέχνες που ασχολούνται με την αλληλεπίδραση μεταξύ αρχιτεκτονικής και εικαστικής τέχνης, με πλήθος μόνιμων έργων και προσωρινών εγκαταστάσεων στην Ευρώπη και την Ασία. Έχει παρουσιάσει το έργο του σε διαλέξεις, μεταξύ άλλων, στη Βασιλική Ακαδημία της Κοπεγχάγης, στο Εθνικό Πανεπιστήμιο της Μποκότα, στο TU του Ντελφτ και στη Διεθνή Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής του Ρότερνταμ. www.skaftoaymo.com

Από το 2012, οι Λάλου και Αymo-Boot συνεργάζονται στο έργο **[UN]FINISHED**, μια συνεχής αρχιτεκτονική έρευνα για τα ημιτελή τσιμεντένια κτίρια της Αθήνας. Το [UN]FINISHED παρουσιάστηκε, μεταξύ άλλων, στο EKA-Tallin (EE), στο ArtHub-Copenhagen (DK), στο Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου (GR), στο Het Nieuwe Instituut-Rotterdam (NL), στο ETH Zürich (CH), στο Università IUAV di Venezia (IT), στο The Symptom Project, Amfissa (GR), στο Green Park Athens (GR) και στο UNIDEE / Fondazione Pistoletto (IT). Το 2020 ίδρυσαν cross section archive στην Αθήνα, ένα χώρο σύμπραξης Τέχνης και Αρχιτεκτονικής, τον οποίο συνδιευθύνουν και συνεπιμελούνται με ετήσιες ερευνητικές θεματικές, εκθέσεις και την έκδοση Document. <https://cross-section-archive.org>

Η **Θάλεια Ραυτοπούλου** είναι καλλιτέχνης και ερευνήτρια που δραστηριοποιείται στις διατομές της σύγχρονης τέχνης και των ηχητικών σπουδών. Ως εκπαιδευτικός, διδάσκει από το 2024 το μάθημα «Τέχνη, Πόλη και Ήχος» στο Τμήμα Εικαστικών Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας. Διερευνά στο χώρο μεταξύ τέχνης, επιτέλεσης και καθημερινής ζωής και επικεντρώνεται στην εστιασμένη ακρόαση ως αντιληπτική διεργασία και καλλιτεχνική πρακτική. Τα έργα της αναπτύσσονται μέσω μικρών χειρωνακτικών, σχεδίων, βίντεο, εγκαταστάσεων και πρακτικών ακρόασης, ενώ ερευνά τις έννοιες της φωνής, της προφορικότητας, της υλικότητας, του ήχου, της δόνησης, των μεταβατικών διαδικασιών- του γίνεσθαι. Το έργο της απασχολούν θέματα δημόσιου χώρου, οικίας- οικιακού- οικειότητας, ακουστικής οικολογίας και οικολογίας του φόβου, ενώ αμφισβητεί κριτικά την επιστημολογική ακαμψία και τον ικανοτισμό. Η διδακτορική της διατριβή στο Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης της Ανώτατης ΑΕΚΤ με τίτλο «Ήχος και Ακρόαση ως Καλλιτεχνική Πρακτική στην Αθηναϊκή Πολυκατοικία» ολοκληρώθηκε το 2021, ενώ το 2010 αποφοίτησε από το μεταπτυχιακό πρόγραμμα «Τέχνη στο Δημόσιο Χώρο και Νέες Καλλιτεχνικές Στρατηγικές» του Bauhaus-Universität Weimar στη Γερμανία (IKY), και το 2006 από τον Τμήμα Εικαστικών Τεχνών της ΑΕΚΤ.

Με την υποστήριξη του Ιδρύματος Ιωάννου Φ. Κωστοπούλου

ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ